

تساوی کامل!



زنان دنیا از آزادی و برابری حقوق با مردان خسته شده‌اند
سرگذشت‌های دردناک و حیرت‌زانی از زنان کارگر در جامعه آمریکا



است .

قضیه از آنجا آغاز شد که ۵ سال پیش عده‌ای از زنان که خودشان را «گروه صدویک» میخواندند عریضه‌ای به دیوان عالی ایالت اها یو تسلیم کردند و تقاضا نمودند که به آنها اجازه داده شود، اضافه کار بگیرند و مشاغل مخصوص مردان را عهده‌دار شوند، آنها میگفتند چون زنان و مردان باهم برابر هستند، بنابراین با ما باید، مانند مردان رفتار شود دادگاه بالاخره با تقاضای آنها موافقت کرد.

بدین ترتیب در ماه مارس سال گذشته قانون حمایت کارگران ایالت اها یو تغییر یافت.

حالا خانم مذکور با ۴۰ سال سن و ۸ فرزند مجبور است هر جسم سنگینی که به او دستور میدهند، از جای بردارد. یک روز هنگام برداشتن قطعه فلز سنگینی روی کف سیمانی کارخانه افتاد! حالا وقت نهار ۲۰ دقیقه شده، دستشویی‌ها دیگر کاناپه ندارند و طبق قانون جدیدی که بر اساس عدم برتری جنسی وضع

خانم کارگری درحالی که دست‌های آماس کرده خود را بهم میمالید به یاد شرایط قبلی کارخانه افتاد آنروزها زنان مجاز نبودند وزنه‌های بیش از ۲۵ پوندی را بلند کنند، درحالی که برای مردان در این مورد محدودیتی وجود نداشت.

وقت ناهار برای خانمه‌های دقیقه بود و برای مردان بیست دقیقه. کاناپه‌های راحت، دستشویی‌های کارخانه به عضلات کوفته خانمه‌ها آرامش می‌بخشید، اما آقایان حتی نیمکت چوبی هم نداشتند. او یسار می‌آورد که وقتی یکبار در کنار تسمه نقاله (تسمه گردنده‌ای که قطعات مختلف ماشین را روی آن بهم وصل میکنند) حالش بهم خورد، مدیر کارخانه که مرد میان سالی بود با آرامی زیر بغلش را گرفت و او را به بهداری قسمت مربوطه برد.

اما حالا شرایط کار در کارخانه «جنرال موتور ایالت اها یو» یا عبارت بهتر همان جایی که قریب ۲۵۰۰ زن در حال زجر کشیدن هستند تغییر یافته

نقدی شده‌اند، و سایرین هم هر يك به سهم خود طعم آزادی را خواهند چشید!

برای بسیاری این سؤال پیش آمده است که آیا خانمها بیش از آن چیزی که کسب کرده‌اند از دست نداده‌اند؟

حالا دیگر بحث بی‌فایده است زیرا این بازی شروع شده و تماشاچیان تازه موفق به پیدا کردن صندلی‌هایشان شده‌اند، امسال قرار است بیست و هفتمین ماده اصلاحی قانون اساسی کشور آمریکا تصویب شود و به موجب آن کلیه برتری‌های ناشی از جنسیت، غیر قانونی اعلام گردد. ماده اصلاحی مذکور مثل يك قانون مالی از کنگره گذشته است و حالا باید مورد تأیید اکثریت ایالات واقع شود. از ۵۲ ایالت تاکنون ۲۲ ایالت آن را تأیید کرده‌اند و بقیه مشغول بررسی آن هستند.

این قانون تأثیر بسزائی بر روی جامعه آمریکا خواهد گذاشت. زیرا تمام قوانینی که در حال حاضر حاکم بر روابط بین زنان و مردان کشور آمریکا است توسط دیوان عالی کشور لغو خواهد شد و بدین ترتیب اظهارات «رسکو پاوند» استاد دانشکده حقوق «هاروارد» که آزادی زنان را «مبدأ نتایج تأسف بار مقام قانونی زن در کشور آمریکا» میخواند تحقق خواهد پذیرفت...

دکتر «پینکس» استاد عصب‌شناسی دانشکده پزشکی «ییل» سؤال میکند: آیا به نظر شما آزادی زنان سوء تعبیر نشده‌است و مردم از آن برداشت نادرستی نداشته‌اند؟ او میگوید من فکر می‌کنم بر خورداری از یک قانون خانوادگی مستحکم، اساس

شده خانمها حق اعتراض خود را در مورد اخراج کارگران، از دست داده‌اند، خانم مذکور همچنین خود را در حال نگاهداشتن يك ماشین بخار بسیار قوی یا پاك کردن يك تنور فلزی ۲۵ پوندى که چند لحظه قبل مرد قوی هیکلی آن را بر جای گذاشته می‌بیند و با خود می‌گوید: «سر تا پا کوفته و مجروح شدم».

او امروز باریکه‌های لاستیک را از روی تسمه نقاله بر میدارد و به محل قلابهای مخصوص میرود و در آنجا آویزان میکند تا پس از بازرسی برای وصل شیشه‌های جلوی اتومبیل و درهای یخچال مورد استفاده قرار گیرند. اومی گوید در هر دقیقه باید يك دسته ۲۵ تا ۵۰ اینچی را که بالغ بر ۳۵ پوند وزن دارد به قلابها آویزان کنم. همیشه دستهایم متورم و درد آلود است!...

در ایالت «فلوریدا» نگرانی بعد از آزادی، گریبانگیر زنان بیوه گردیده است، زیرا یکی از قضات این ایالت بنام «توماس تستا» اخیراً قانونی را که برای زنان بیوه تا ۵۰ دلار بخشودگی مالیاتی در نظر گرفته بود غیر قانونی اعلام کرده است و اظهار میدارد که این قانون تبعیضی بر ضد مردان بشمار میرود.

روی هم رفته چنین به نظر میرسد که آزادی زنان بتدریج بایک نوع سرخوردگی و وادگی مواجه میشود.

خانم «مک‌دانیل» در دستهایش احساس سوزش میکند. خانم استون دچار تشویش و اضطراب گردیده است، زنان بیوه ایالت فلوریدا جریمه

نیافتاده است، آنها خبر ندارند که بیشتر زنان مزد بگیر این کشور باید مثل من در کارخانه‌ها کار کنند و جان بکنند! من این برابری را نمیخواهم زیرا انجام کارهای مخصوص مردان از عهده‌ام بر نمی‌آید. مردان از نظر جسمی از ما قویتر هستند و اگر قرار شود که ما با آنها رقابت شغلی داشته باشیم و کارمان نسبت به کار آنها سنجیده شود من بسهم خود ترجیح میدهم که از کار برکنار شوم، امتیازاتی را که زنان کارگر ایالت اهایو از دست داده‌اند بمراتب بیش آن مزایایی است که توسط قانون حمایت کارگران کسب کرده‌اند ما شخصیت زن بودن را از دست داده‌ایم، من نمیتوانم بفهمم از آن وقتی که آزاد شده‌ایم چه چیزی عایدمان شده است البته امکان دارد عده معدودی از زنان وضعیتشان بهتر شده باشد ولی مسلماً ما جز آنها نیستیم. من از همین حالا بوضوح می‌بینم که اگر این ماده اصلاحی تصویب شود بدون شك وضع زنان کارگر از این هم بدتر خواهد بود.

خانم «ملک دانیل» و شوهرش در یک کارخانه کار میکنند. او ساعتی ۴ دلار و ۳۶ سنت و شوهرش ساعتی ۴ دلار و ۵۶ سنت مزد میگیرد. او میگوید دستمزد شوهرم بتهائی تکافوی مخارج ما را نمیدهد. من مجبور هستم کار کنم تا بتوانم مخارج زندگیمان را تأمین کنم و نانی برای سفره‌مان تهیه نمایم.

خانم «سالی کنن» رئیس «انجمن خوشحالی زنان» می‌گوید: نظر نهائی من این است که خانمها باید در پرداختن به امور خانه‌داری با کار کردن در بیرون از خانه آزاد باشند و حق انتخاب داشته باشند، او میگوید از دست

آزمایش فکر و روح است و بعد اضافه میکند بنظر من سلب مسؤولیت قانونی از مردان بعنوان حمایت از خانواده‌ها گرفتن شناسنامه با سمدار و عدم حمایت از دختران در مقابل نقشه‌هایی که ارتش آمریکا برای آنها کشیده است در طرز رفتار فیما بین اعضای خانواده‌ها تأثیر سوء برجای خواهد گذاشت.

من از همین حالا از هم گسیختگی‌های اجتماعی، ناراحتی‌های مختلف، ازدیاد طلاق، و فرار از قانون خانوادگی را پیش‌بینی میکنم، و همچنین خوب بدین نکته آنگاه هستم که سست شدن پیوندهای خانوادگی، ممکن است به بالا رفتن آمار خودکشی، الکلیسم و احياناً انحرافات جنسی منجر گردد.

بر طبق اظهار نظر متخصصین، آتهائی که اولین ضربه‌های آزادی را چشیده‌اند مشغول کردن سنگر هستند تا علیه وضعیت کنونی زنان قیام نمایند.

در ایالت اهایو خانم «ملک دانیل» کار شبانه گرفته تا برای دفاع از حقوق زنانی که در کارخانجات صنعتی کار میکنند وقت بیشتری داشته باشد. او سازمانی را بنیاد نهاده که هدف آن مبارزه بر ضد قانون حمایت کارگران است.

خانم نامبرده میگوید: یکی از زنان بعلت برداشتن ورنه‌های سنگین دچار خونریزی داخلی شده است.

ما میخواهیم بوضع سابق برگردیم، دل‌مان میخواهد مردان با ما مثل زن رفتار کنند، نه مثل یک کارگر! - برای طرفداران آزادی زنان این موضوع خیلی ساده است که در اتاق‌های مجلل خودشان بنشینند و بگویند زنان و مردان با هم برابر هستند زیرا تاکنون گذارشان به کارخانه‌ها

کمرت توانائی برداشتن وزنه‌های سنگین را ندارد
بهرت است استغفا بدهی!!

یکی از عوارض عمدۀ و در عین حال
غیر محسوس آزادی زنان اینست که بعضی
از زنان، خانواده‌های خود را ترک کرده‌اند
و بچه‌هایشان را به حال خود رها نموده‌اند.
من می‌گویم حقوق زنانی که می‌خواهند
بدلخواه یا بالاجبار کار کنند باید با مردان
متساوی باشد اما هیچوقت نباید احترام
گذاشتن به زنی مستلزم این باشد که در
اداره یا کارخانه‌ای کار کند. بنظر من اینک
اخیر آگد بانو بودن، بچه‌دار شدن و از مردان
احترام خواستن در درجه دوم اهمیت قرار
گرفته است. ضرر به بزرگی به شخصیت زنانی
است که می‌خواهند از خانه‌داری و بچه -
داری لذت ببرند.

از مجله کوردنت به نقل از خواندنیها سال ۳۲

شماره ۷۹

رفتن امتیازات زنان برای مردان است دستشویی‌های
زنان و مردان نباید یکی شود.

بازنان نباید مثل يك «شخص» رفتار نمایند و حتی
فکر اینکه مردان زنان را با زرسی بدنی کنند برایم
غیر قابل تحمل است.

در ایالت کالیفرنیا همسریك دکتر طب بنام «جا کوئی
داویسون» می‌گوید: خبری که مرا ناراحت می‌کند
این است که چرا مردان به کمک مانمی آیند تا ما را
از زیر فشار تغییراتی که از طرف يك اقلیت کوچک
به اکثریت تحمل میشود، نجات دهند.

اگر این ماده اصلاحی تصویب شود دیگر باید
با آمریکا احدا حافظی کرد. شرایط کار در ایالت‌ها یو
کم کم دارد غیر قابل تحمل میشود. چند روز پیش
زنی بمن تلفن کرد و گفت که او مجبور است دهر
دو دقیقه یکبار، يك گلگیر ۷۰ پوندی را بلند کند
و میگفت وقتی نسبت به این کار اعتراض می‌کنم بمن
می‌گویند این همان چیزی است که بخاطر آن مبارزه
کرده‌ای اگر قدرتش را نداری وحس می‌کنی که

استقامت در راه هدف

امیر مؤمنان (ع) میفرماید:

عَلَيْكُمْ بِالصَّبْرِ فَإِنَّ الصَّبْرَ مِنَ الْإِيمَانِ كَالرَّأْسِ مِنَ الْجَسَدِ ،
وَلَا خَيْرَ فِي جَسَدٍ لَازَأْسَ مَعَهُ ، وَلَا فِي إِيْمَانٍ لَاصْبَرَ مَعَهُ .

لازم است، صبر و شکیبائی را پیشه خود سازید، و بدانید که صبر

و بردباری، پایه ایمان می‌باشد و صبر نسبت به ایمان، همچون سراسر است

نسبت به جسد، همانطوری جسد بی سر، فایده‌ای ندارد، همچنین ایمان

بدون صبر و پایداری دوامی نخواهد داشت.

«نهج البلاغه کلمات قصار شماره ۸۲»